

volacího soudu a je tedy věcí volného hodnocení důkazů, které v řízení dovolacím nelze napadati, je důkaz o tom, zda šlo o ten či onen důvod postupu, nerozhodný.

Čís. 4329.

Rozhodly-li oba nižší soudy zamítavě rozsudkem o žalobě o obnovu mimo jiné též z důvodu, že žaloba byla podána opožděně, jde v pravdě o srovnalá usnesení, proti nimž není opravného prostředku.

(Rozh. ze dne 4. listopadu 1924, Rv I 1361/24.)

Dovolání žalobce o obnovu sporu bylo Nejvyšším soudem odmítnuto.

Důvody:

Dle Šu 538 c. ř. s. má soud, než nařídí rok k ústnímu jednání o žalobě o obnovu, sám od sebe zkoumati, zda jest založena na zákonném důvodu a zda je podána v čas, a, shledá-li ji v těchto směrech vadnou, má ji usnesením odmítnouti jako nevhodnou pro ústní projednání. Toto odmítací usnesení má se dle Šu 543 c. ř. s. státi též, zjistí-li se teprve při ústním jednání ona vadnost neb opožděnost žaloby. V tomto případě nešetřil ani první soud ani soud druhé stolice těchto zákonných předpisů. První soud nezkoumal předem žalobu po stránce Šu 538 c. ř. s., zavedl o ní ústní jednání a zamítl po tom jednání žalobu rozsudkem z důvodu, že domněle nové okolnosti a průvody nejsou způsobily, přivoditi příznivější rozhodnutí hlavní věci, připojiv jako vedlejší souběžný důvod, že žaloba byla kromě toho i opožděně podána, ač právě tento druhý důvod, k němuž dlužno z povinnosti úřední přihlížeti, byl jedině a předem rozhodným, ježto zabráňoval věcnému projednání a rozhodnutí o žalobě a měl vésti prostě k jejímu odmítnutí. K témuž náhledu o opožděnosti žaloby dospěl i soud odvolací ve svém rozhodnutí o žalobcově odvolání, nicméně volil rovněž tento obrácený postup, že místo, by žalobu o obnovu na toto odvolání odmítl, vešel ve věcné rozhodování o odvolání a jemu z obou soudem první stolice přijatých důvodů nevyhověl. Tato formelní pochybnost rozhodnutí nižších stolic nemění však ničeho na skutečnosti, že žaloba o obnovu byla v obou těchto stolicích posouzena a shledána opožděnou. Jde tedy, v této dle zákona formě usnesení vyhrazené právní (procesuální) otázce, o souhlasná rozhodnutí nižších stolic, vůči nimž dle Šu 528 c. ř. s. jest další opravný prostředek nepřipustným. Že tomuto názoru nevádí nesprávně volená forma rozsudku, leží na bledni, neboť tento formální nedostatek nemůže straně propůjčiti co do opravných prostředků širší právo, než by byla měla při formelně správném rozhodnutí. S tohoto hlediska je tedy na dovolání nahlížeti jako na nepřipustný dovolací rekurs a bylo je tudíž odmítnouti.